

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 260 Lei; pe un jumătate
de an 130 Lei; pe un sfert 80 Lei;
pe o lună 25 Lei.

Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lărgimea a
doi milimetri, Lei 12 Lărgimea de
1 centimetru Lei 60.

Sosit-a vremea pocăinții!

În 7 Martie începe postul sfin-
telor Paști sau, cum îl numește
toată lumea, Postul Mare.

Înainte cu trei săptămâni însă
sfânta noastră Biserică ne pre-
gătește la acest post, introdu-
când o carte nouă, Triodul, și
întocmind cântările de așa, ca
toate acestea să ne pregătească
pentru pocăință.

Triodul începe cu Dumineca
Vameșului și Fariseului, care se
prăznuiește anul acesta în 14 Fe-
bruarie și biserica cere cu acest
prilej dela noi înainte de toate
smerenie, pentru că aceasta este
temelia tuturor virtuților. De
aceea ne îndeamnă, zicând: „să
fugim de vorba cea obraznică a
fariseului și să ne învățăm înal-
țimea graiurilor celor umilite
ale vameșului, cu pocăință strig-
gând: Mantuitorul lumii, ai mila
de robii tăi!”

În Dumineca a doua a Trio-
dului ne pune înainte pilda fiu-
lui rătașit, făcându-ne atenți că
cel mai mare păcat este acela
al necurăției. Acest păcat duce
pe cei mai mulți oameni în iad,
iară dintre locuitorii iadului 80
la sută sunt osândiți pentru
această fărădelege.

În Sâmbăta următoare facem
pomenirea tuturor dreptcredin-
cioșilor creștini, părinți și frați
ai noștri, celor din veac ador-
miți. Iară în Dumineca a treia,
care se numește și a lăsatului
de carne, ne înfățișează judecata
din urmă, iară condacul sună
astfel: „Când vei veni, Dum-
nezeule, pe pământ cu mărire
și toate se vor cutremura și răul
cel de foc înaintea scaunului de
judecată va curge și cărțile se
vor deschide și cele ascunse se
vor arăta tuturor: atunci mân-
tuiește-mă de focul cel nestins

și mă învrednicește a sta de-a
dreapta ta, Judecătorule prea-
drepte”.

Urmează Sâmbăta Brânzei,
când facem pomenirea tuturor
cuvioșilor și purtătorilor de Dum-
nezeu Părinților, cari au strălu-
cit prin sihăstrie, Dumineca
Brânzei și apoi zilele de ajun
ale Postului Mare.

Iubiți cetitori, nicidecum nu a
fost mai mare nevoie ca acum
de adevărată pocăință. A avut
multe și mari neazuri neamul
românesc, dar, pare că, nicidecum
nu atât de mari ca acum.

De aceea, veniți, să luăm de
acum, din bună vreme, hotărâ-
rea, de a ne duce, în vremea
Triodului, regulat la biserică, de
a conlucra cu biserica și astfel
de a ne pocăi cât mai bine.

În războiul acesta, ca și în
cel trecut, numai Dumnezeu ne
poate ajuta. La el să ne fie deci
toată încrederea, nădejdea și
dragostea. Și el ne va scăpa,
atât de război, cât și de urmă-
rile rele ale aceluia.

Doi profesori dela Blaș trecuți
în învățământul superior. Pro-
fesor Dr. Ștefan Manciulea
dela Liceul de băieți din Blaș
„Sf. Vasile cel Mare” a fost nu-
mit conferențiar universitar la
Cluj—Timișoara, la catedra de
geografie, iară dl profesor Dr.
Sigismund Toduța dela acelaș
Liceu corepetitor la Academia
de Muzică din Cluj—Timișoara.
Ne bucurăm din inimă de aceste
două înaintări și le dorim izbândă
cât mai frumoasă celor doi pro-
fesori, dintre cari pe P. r. Man-
ciulea îl cunoaștem și cetitorii noș-
tri din povestile frumoase publi-
cate în gazetă și în calendar.

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

In oamenii fără religie nu te poți încrede

Senatorul francez Renaud veni
odată la Paris și într'un mare
hotel își închirie, pentru mai multe
săptămâni, câteva camere. Chiria
pe o lună făcea 150 de franci
aur și trebui să o plătească îna-
inte. La preluarea banilor ote-
lierul îl întrebă, dacă dorește chi-
tanță. Senatorul îi răspunse:
„Dela oamenii cari cred în Dum-
nezeu nu cer chitanță”. Atunci
otelierul îl întrebă în batjocură:
„Dar Domnia Voastră încă mai
credeți în Dumnezeu?” Cum să
nu cred! Sper că și D. Voastră”.
La aceasta otelierul răspunse:
„Nu, eu nu cred în Dumnezeu”.
„În cazul acesta Vă rog să-mi
dați neapărat chitanță”. Senatorul
era adevărat păcălit de mai mulți
necredincioși. —

Un barbier din Viena era foarte
necredincios. Iși bătea joc în fața
clienților săi regulat de religie.
Într'o zi intră în prăvălie un
domn elegant. Barbierul îi repeți
și acestuia batjocura față de re-
ligie. Domnul însă îi răspunse:
„Unui om, care nu crede în Dum-
nezeu și în lumea cealaltă, nu-i
încreditez nici cățelul, decum
gramazul meu”. Și cu aceasta
își luă pălăria și mai mult nu-i
deschise ușa necredinciosului
barbier. —

Un bancher bogat din Ham-
burg a dat faliment. Trei bogă-
tași se plânseră mai mult împo-
triva lui. Unul pierduse 8, al
doilea 10 milioane, iar al treilea
abia un milion. Întâlnindu-se a-
ceștia trei în prăvălia falitului,
cei cu pierdere mai mare îl în-
trebară pe cel cu un milion, cum
de a pierdut atât de puțin. „Ei
bine, iată explicarea: eu am ur-
mărit în mai multe rânduri vor-
birile bancherului nostru și m'am
convins că-și bătea adese ori joc
de religie. Îmediat m'am lățeles
cu soția mea și am ajuns la ur-

mătorul rezultat: un om fără con-
vingeri religioase nu poate fi om
de încredere. Mi-am scos deci
aproape toți banii dela el, lăsând
abia un milion, dar și acela a-
veam de gând să l scot ca mâne.
M'am hotărât însă prea târziu. —

O domnișoară bogată din Lyon
(Franța) se logodise cu un func-
ționar superior. Toate erau pre-
gătite pentru cununie, nu-i des-
părțea decât o singură zi, în care
prieteni casei se așezară la un
pahar de vin. Între pahare mirele
începu a-și bate joc de Dumne-
zeu și de biserică, ceea ce auzind
mireasa, care logodise cu el din
dragoste curată, îl rugă, să în-
ceteze a-și bate joc de lucrurile
sfinte. Mirele îi răspunse, că un
om civilizat nu mai poate crede
în astfel de naivități. Mireasa n-
rosi toată și-i răspunse: „Un
bărbat, care nu-l cinstește pe
Dumnezeu și biserica sa, nu și
va cinsti nici soția. De aceea cu
ziua de astăzi te rog primește
inelul de logodnă și consideră
logodna noastră desfăcută pentru
vece”. Zadarnice au fost toate
rugămintele mirelui și ale rudelor,
că mireasa a rămas tare în ho-
tărârea sa. —

Nu mai adaug altceva. N'are
nici un rost. Pildele vorbesc. Cel-
ce are urechi de auzit să audă!

Părintele Iuliu

Soldatul Budu Marin își face cu prisosință datoria

În miez de noapte, când pe
străzile orașului nu se vede și nu
se aude nici o mișcare, iar când
vântul șueră sinistru în ruiele
clădirilor, ducând departe sdrențe
de tinichea, la postul său cu
arma în mână, soldatul Budu
Marin stă neclintit.

E noaptea de 21—22 Ianuarie
a. c., ochii lui jucași ca de ve-
verită, caută în besnă, iar ure-
chea lui e în stare să prindă și

cele mai nevinovate falțuri de lilieci.

Ținând cu voinicie arma în mână, el face câțiva pași prin fața postului lui, nepierzând nici o clipă din ochi depozitul ce-l avea în pază.

Deodată aude sgomote înăbușite ce par că vin din galeriile subpământene. Oăci aici la Odesa, pământul, marea și văzduhul au avut taine multe, taine pe care vegherea de aproape a ostașilor noștri le-a descoperit rând pe rând.

Și cu nervii încordați, gata să plesnească, soldatul Budu Marin e numai ochi și urechi.

Intr'o gheretă alăturată se răsucesc un corp omenesc. Ce să fie? Vreun partizan bolșevic. Și n'apucă bine să ia poziția de apărare, că fiara roșie s'a și repezit în spre el. Budu nu-și pierde cumpătul și ținti bine în nămila care băjbăie cu mâinile în sus să-i ia armă, o lovește din plin. Bolșevicul căzu mototol pe zăpada înghețată. Budu îi supraveghează ultimele svârcoliri. De câte ori nu s'au prefăcut Ruși că-s morți, pentru a ataca apoi mișelește!

Numai atunci Budu îl slăbește din ochi, când șeful gărzii depozitului a apărut la postul acestei vigilente și brave sentinele.

Pentru destoinicia, devotamentul, credința, curajul, vigilența arătată în serviciu, Marea Unitate căreia aparține Budu, l-a înălțat la gradul de fruntaș și decorat cu Bărbăție și Credință cl. II-a.

Frumoasa faptă a fruntașului Budu să fie pildă pentru toți ostașii în îndeplinirea misiunilor ce li se încredințează și pentru devotamentul și iubirea de Patrie.

Când Dumnezeu te apără

Era o zi frumoasă de toamnă. Soarele trecuse după deal, când tata se întoarce dela plug și acum avea mult de lucru până să ispăvească cu lucrul de prin curte. Iar mama grăbită nu mai conținea, dând zor cu treburile căsii, având de făcut când una când alta. Când deodată copilul cel mai mic, Niculae, care se juca nu departe de dânsa, zise: „mama, dacă vă va trebui cuțitul, să știți că li căzut aici după laviță”. Mama grăbită nici nu luă în seamă vorbele copilului și îi zise: „bine, bine”, văzându-și înainte de treburi.

Se amestecase ziua cu noaptea, când tata, după ce adăpă vitele, veni în casă și fiindcă mama gătase cina, ne-am așezat cu toții la masă. După cină am mai stat puțin de vorbă, mai vorbind de una și de alta.

Numai iată că un vecin de al nostru intră în casă și întrebă: „măi Vasilie, dar ce se tot aude sunând la tine în grajd? Nu s'o fi deslegat vre-o vacă?” Atunci tata se duce repede, să vadă ce-i. Când se uită în grajd, ce să vadă? Cei doi juncaci erau înfășurați cu funiile cu cari erau legați la iesle și căzuți jos, abia mai răsuflau. Repede chemă pe cei din casă, dau să destacă funiile, dar nu era chip să le poată desfăce. Să le taie! Dar cu ce. Cântau toți cuțitul, dar nu-l găsisau nicăieri. Mama în clipa aceea își aduse aminte de vorbele copilului: „mama, dacă vă va trebui cuțitul, să știți că li căzut după laviță”. Repede se duce, luă cuțitul, au tăiat funiile și au scăpat cu viață juncanii cari abia mai răsuflau, unul începând a

DE PRIN SAȚE

Din Racovița Oltului

În parohia noastră din Racovița Oltului din protopopiatul Sibiu, al cărei locuitori sunt urmași de ai foștilor grăniceri, au fost împlinite în cel doi ani din urmă, o mulțime de lucruri frumoase. Astfel în anul 1940 parohia nu avea casă parohială. Noul paroh, On. Avisalon Costea, din cauza aceasta, timp de 6 luni, a trebuit să stea în casă cu chirie. În decursul acestor șase luni, datorită înțelegerii afiată la membrii curatoratului parohial în frunte cu Ioan Fogoros, a notarului Vasile Avram și a primarului Ioan Doican, s'a putut face un schimb între parohie și comuna politică, în așa fel ca parohia să primească clădirea fostei școale confesionale și care a fost vândută comunei politice de biserică abia în anul 1939, pentru stingerea unui proces între acestea două.

Pe seama sf. biserici s'au procurat un frumos rând de odăjdii bisericesti de culoare roșie în 1941 pe Paști, în preț de 8000 Lei. Suma aceasta a fost strânsă din donațiile credincioșilor, făcute în urma apelului părintelui A. Costea, care însuși a dat 500 Lei. A mai donat Lei 500, Ștefan Niculae, iar 200 Nicolae Balea și D. Vasile Avram notar com. Restul sumei a fost ac-

se umfla. După ce i-au frecat mult oamenii, într'un târziu sau făcut iarăși bine.

Dar iată dela întâmplarea aceasta a trecut mult, au trecut câțiva ani, dar în mintea mea a rămas și acum această întâmplare și vorbele copilului pe cari le spuse seara, pe cari numai bunul Dumnezeu i-le puse în gând. Cei care odată cu nenorocirea aduce și scăparea.

Așa-i când Dumnezeu te apără! Să ne rugăm Lui tot mereu, și El ne va păzi totdeauna!

Iacob Sucleu

Com. Valea-Largă, j. Turda

perit din donații dela 10 la 100 lei, mai mulți credincioși în număr de 62, a rămor nume din cauza spațiului restrâns putem înșira.

Tot în urma aceluși apel, femeia El. Mărginean a făcut pe seama sf. biserici, stihar nou, din glogiu.

În anul 1942 apoi credincioșii au venit în ajutorul sf. biserici cu sume mai mici, așa că s'a putut realiza în biserică un ceru frumos și necesar, o mare și frumoasă sobă de teracotă, care în biserică noastră era absolut de lipsă, fiind biserică parșită cu ciment, așa că acum și lăcașul dincioșii vin bucuroși la biserică, au căldură bună.

Între donatorii principali la acoperirea prețului sobei de teracotă amintim pe: I. Olariu cu 10 000, Ștefan Niculae cu 5000, David Rațiu cu 2000, A. Costea, I. Pop, N. Balea, S. Mohan, N. Sucleu, câte 1000, I. Doican, M. Dietrich, Gh. Mărean și A. Fogorosiu câte 500 lei. N. Fogorosiu 400 lei, I. Podorean, Avram Vasile și Vasile Vasiu câte 300 lei, Gh. Iguat, I. Alen, Mircea Traian, Gherasim Maxim, N. Vasile, I. Lungu, I. Fogorosiu și Gh. Balan câte 200, apoi un număr de 29 de înși, sumele variază între 40 și 100 de lei, așa că au fost acoperite în întregime prețul sobei, montată în biserică, 32.500 lei.

Tot în vara anului trecut s'a făcut repararea ferestrelor dela turnul bisericii, acestea vopsindu-se în întregime, iar parohia din jos la toate patru s'a făcut din nou cheltuiindu-se 20.500 lei.

Pe teren pastoral încă s'a muncit, și destul rezultat, în urma sf. misiunii de săptămână ținute de Ieromonahul Dr. L. de la Obreja, când s'a înființat și organizat Reuniunea Femeilor, care azi are 60 membre. Cu ajutorul femeilor din Reuniune a procurat un frumos prapor-steag, alb și roșu și brodat, care a costat 16.000 și care cu o frumoasă ceremonie bisericască a fost binecuvântat în ziua de Decembrie 1942.

Atât femeile din Reuniune, cari și-au procurat și rozare, cât și copiii de la școala primară au învățat să recite Rozar și care de foarte multe ori și-au recitat în biserică sub conducerea preotului. De încheiere nu putem spune altceva decât ca Bunul Dumnezeu să răsplătească

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Motociclistul

Eroului Miron T. Neagu

Un brav motociclist român
De pe un front, departe,
În luptă cu un tanc păgân
Căzu lovit de moartz.

Dar înainte de-a muri,
În ultima clipită,
Ridică fruntea și privi
În zarea nesfârșită.

Și cum privea în infinit
Cu ochi pierduți în ceață,
Un șir de lacrimi de argint
Ii picură pe față.

În spre apus îndepărtat
În țara cea dorită,
Zări departe în al lui sat
Pe maică-sa cernită.

El cu priviri o mângâia
Și n șoapte line-i spune,

Că asta-i fu ursita sa
Când a venit pe lume.

Cum mai puteam noi a răbda
Și-a mai trăi în viață,
Când doi tirani ne pălmuia
A țării noastre față.

Ne-am deșteptat din negrul vis
Luând armele 'n mână,
Și luptă cruntă am încins
Cu hidra cea păgână.

De-atunci de zeci de mii de ori
Înfrânt-am păgânimea,
Și 'n sânge tânăr de feciori
Noi am spălat rușinea.

Acum te văd privind în zări
Și ochii 'ncep a-ți plânge,
Dar scris e: „pata unei țări
Se spală doar cu sânge”.

Și dacă dat așa a fost
De cel de sus, măicuță,
La ceai mai plânge fără rost
În colț la iconiță?

Mai bine scoală-te de jos
Fii limpede și trează,
Și roagă-l pe Isus Cristos,
Ca să-mă ia în pază.

Bu mă despart ușor de voi
Și de a voastră casă,
Căci moartea bravilor eroi
E tânără mireasă.

Și-acum, când ochii am închis
Să trec în ceea lume,
Văd un tablou în al meu vis
Și e frumos, minune!

Zăresc în zări fără sfârșit
Că măturându-i vântul,
Dușmanii pier în infinit,
Fugind mâncând pământul!

Caporal Balu Vasile
com. Nou-Român

Ion Săracul

Era odată un om sărac, așa
de sărac încât — vorba ceea —
n'avea dupăce bea apă. Avea și
o mulțime de copii, toți mărnaței,
de nu-i puteai alege pe unul

din altul. Toată ziua stăteau
chiși în casă, că n'aveau zdrac
să tragă pe ei, nici păpuși în
cioare. De mâncare nu mai
nimic, că dacă mâncau odată
bine, atunci se simțeau cei
mulțumiți oameni din lume.
atunci ce credeți că mâncau
Mălaiu, că altceva nu aveau
casa lor.

Și, cum spuneam, că mălaiu
cu vorba, avea Ion, că așa
chema, o casă de copii mărnaței.
Munca el, să-i poată hrăni
toți, munca și nevasta lui,
fie vorba 'ntre noi, erau cei
leneși, nu le plăcea să asude
lucru, ci numai așa munceau
să treacă ziua.

Tot ce câștigau într'o zi mă
cau seara la o mâncare. Lume
il poreclise Ion Săracu. Se lăsa
de un gând bietul Ion de atâta
lipsuri și sărăcie. Toți se feriau
să-l cheme la lucru, una că el
leneș și-i plăcea să doarmă
la amiază, și a doua că după
mai veneau doi sau trei ple
buni numai pentru mâncare,
de lucru.

Intr'o zi, pe când mergea

tuturor celor ce au ajutat sf. biserică, și să le întoarcă din vistierile sale bogate, iar pentru alții să fie îndemni să ajute sf. biserică.

Notez că și numărul cetitorilor gazetei Unirea Poporului dintre credincioșii parohiei Racovița s'a urcat la frumosul număr de 46 de inși, cari înțeleg să sprijine gazeta bisericii lor.

Dumnezeu laudat să fie pentru toate.

Correspondent

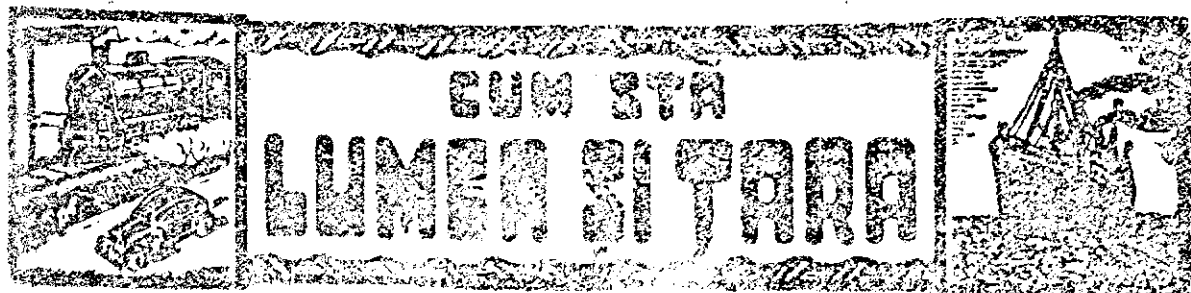
Doi eroi la Băgaciu

Parohia română greco-catolică din Băgaciu, își încheie anul 1942, — pe lângă alții cari au trecut în lumea drepților — și cu doi eroi căzuți pe câmpul de onoare, contra hitlerilor bolși vice. Primul este Joga Antoniu căzut eroic, pe pământul Rusiei.

Rămas de mic orfan fără părinți, crescut doar de o soră a lui, mai mare, însă săracă, care nu se bucură de nici un ajutor după el, decât doar de mândria faptelor lui vitejești, ca unul care a căzut la datorie.

Al doilea este Ioan Lungu, căzut și înșiră în luptă între eroii-martiri ai Neamului Românesc, răpus, mișelește impus de baionetă înamică în plept și brațul drept, omorându-l pe loc În urma lui lui rămâne nemângălată o soție credincioasă și creștină bună, o mamă văduvă și trei surori. De notat e că tatăl scestui erou, invalid din războiul 1914/18, a murit în urma invalidității, câștigată la datorie, în care invaliditate a suferit mult, 20 ani. Astăzi atât tatăl cât și fiul se bucură în ceata drepților lui Dumnezeu, ca unul cari și-au jertfit totul, pe altarul patriei. Lungu Ioan jun. că așa îi era adresa, era și un cinstit abonat al gazetei „Unirea Poporului” dela Blaj și un corect platitor al abonamentului. Gazeta nu se sistează, că Lungu Ioan nu-i mort, el trăiește și azi și va trăi în vece! așa ni-a spus o biserică, cu ocazia prohodului, doar „noi n-avem morți”. Deosebirea singură de aici înainte, este, că gazeta de azi înainte va veni pe adresa *Eroului: † Ioan Lungu jun. Băgaciu Târnava Mică.*

Slujbele pentru odihna sufletelor eroilor noștri s'au săvârșit cu toată insuficiența. Pentru Joga Antoniu acasă la locuința dela care plecase cu un an mai înainte, iar pentru Lungu Ioan jun. la biserică parohială din Băgaciu. La amândouă slujbele

Hotărârile consiliului nostru de miniștri

Joi 4 Februarie s'a ținut un însemnat consiliu de miniștri prezidat de dl profesor Mihai Antonescu. S'a hotărât înaintarea funcționarilor mobilizați, ajutoarea invalizilor, rechemarea acasă a studenților din străinătate, salarizarea mai bună a profesorilor și învățătorilor, tot asemenea și a inginerilor.

Lupta dela Stalingrad s'a terminat

Rușii și-au dat toată silința ca orașul lui Stalin — Stalingradul — să nu rămână pe mâna Germanilor. Luni de zile au încercat într'una, în fel și formă, să-l scoată din mâna Germanilor, dar numai după 5 luni de

au luat parte toți Românii și toți Sașii, în frunte cu toate autoritățile și o multime mare de oameni din satele din jur. I-au preamărit clopotele în dașgătul lor dușos, trei zile, iar în ziua prohodului, s'au arborat drapelul.

În vece pomenirea lor!

Correspondent

Răspândiți „Unirea Poporului”

crâncene lupte, având în ajutor mai ales iarna năpraznică de pe acele plaiuri, l-au putut recuceri.

Că ce minunat au luptat acolo Germanii, Românii și Croații, se vede de acolo că în ziua, când nu mai era chip de a mai putea apăra Stalingradul, Führerul Hitler l-a numit pe generalul Paulus mareșal, iar pe generalul de corp de armată de artilerie Heitz l-a înaintat la gradul de general de armată.

La Stalingrad a luptat armata a 6-a germană, 2 divizii române și 1 regiment croat. Generali, ofițeri, subofițeri și soldați s'au luptat umăr la umăr până la ultimul cărtuș. Ei au murit, pentrucă Germania și România să trăiască. Cinste și onoare lor!

În Germania, de Miercuri 3 Februarie până Sâmbătă 6 Februarie, au fost închise toate localurile de petrecere, iară joi în 4 Februarie s'a păstrat un minut de reculegere întru pomenirea eroilor căzuți la Stalingrad. La noi s'au făcut, *Duminecă* în 7 Februarie, rugăciuni în toate bisericile pentru eroii căzuți la datorie.

Pe celelalte fronturi

luptele sunt foarte crâncene. Rușii se bucură de iarnă și cu sprijinul ei atacă într'una și fără încetare. Germanii se apără vitejește, fac mereu contraatacuri cu frumoase succese, dar în unele locuri, mai ales în Caucaz, s'au văzut nevoiți a-și scurta frontul, pentru a se putea apăra cu atât mai bine și cu mai mare înverșunare. Iarna este prietena și norocul Rușilor, în schimb primăvara, vara și toamna Germanii trec înainte, fără de a-i putea opri suflet de om. Și primăvara se apropie.

Rușii respinși la Novorosisk

În jurul orașului Novorosisk Rușii au încercat să debarce, însă trupele germane și române i au respins. Batalioanele cari au coborât au fost încercuite, iară vapoarele cu cari au venit, 19 la număr, au fost scufundate.

Strălucita biruință a Japonezilor

Marina japonează de războiu a scufundat, în apele insulelor Solomon, un număr total de 132 de vase de războiu și

pe drum înspre oraș, să capete ceva de lucru, ce-i vine lui în gând?

Mai — zice el — ce ar fi, să plec eu în lume, să-mi pierd urma, că ploziiăștia ai mei mi-o mănca și urechile, și tot nu s'or sătura. Cu sărăcia ce o am eu și așa nu pot face mare treabă, mai bine la noapte, când toți dorm duși, să plec în lume și dimineată, când se vor scula, vor vedea ei încotro să apuce.

Seara se întoarce acasă dela oraș, iar, când toți ai casei au adormit, începu să-și adune într'o străicoță ceva de ale gurii, ce a rămas din cina de seara, și ceva unelte cu cari să și câștige traiul. Mai găsi într'un colț niște zdrențe cari au fost odată haine, li mai trebuia numai niște opinci sau ghețe în picioare și un toiaș în mână și era gata de drum. Luă scara, o așeză la pod, că și amintea el că de mult aruncase acolo niște opinci vechi.

Când ajunge în pod și începu să caute, aude un zgomot. Se auzea ca și când cineva ar căuta ceva printre hodorbelele aruncate acolo una peste alta. Înfricoșat și-a făcut cruce și întrebă în șoaptă:

— Cine-i acolo? iar un glas subțirel, ca de femeie bătrână și slabă, li răspuse.

— Eu sunt, sărăcia!

— Și ce cauți acolo?

— Ia caut și eu o opincă rea să mi-o trag în picior, că una am, și mă grăbesc să plec la drum.

— Unde vrei să pleci? întrebă răstit Ion.

— Vreau să viu cu tine — răspuse sărăcia care se ridică de acolo de unde era ghemuită.

— Tu ce crezi că pleci fără mine sau că scapi de mine? Na scapi, frate Ioane, că oriunde vei merge, te voi însoți. Eu sunt trimisă la tine de Dumnezeu și mi-am făcut culcuș la tine. Chiar dacă pleci fără mine, tot te voi ajunge pe drum.

S'a crucit Ion de cele auzite din gura zgrițoroaicei celei bătrâne, care s'a apropiat de el, arătându-și colții. Era sărăcia lungă cât un par de vie, invalidă într'o părză albă și era slabă, de li puteai număra coastele. Stătea dreaptă în fața lui și-l privea batjocoritor.

În timpul ăsta Ion găsi în pod o gheată rea, o trase în picior, se coborî pe scară, își

luă străițuca și porni în lume, lăsând în căsuța lui adormiți pe copilași și pe nevastă. A plecat singur și dela un timp a simțit că cineva îl urmărește. Se întoarce și se uită înapoi, și de cine credeți că dădu cu ochii? De sărăcie, care era pe urmele lui. Începu să fugă, să-și piardă urma, dar ea-l urmărea mereu, văzând și strigându-i.

— Vezi, Ioane, vrei să fugi de mine, dar nu poți, că peste tot locul te voi însoți. Numai când vei munci și tu și soția ta, veți scăpa de mine, numai când nu voi mai avea loc în casa ta, voi fugi la alți leneși, dar până atunci nu.

— Dar cine ți-a dat dreptul în casa mea ție, hârcă bătrână? — întrebă Ion.

— Tu singur mi l-ai dat, atunci când în loc să mergi la muncă vara, te așezi la umbra sălcilor și dormi, în timp ce alții asudau și munceau din greu. Tu mi-ai dat drept că „xiditorul a toate” numai la cei leneși și nechibzuți mă lasă să mă așez.

Auzind aceste vorbe Ion, s'a oprit din mers, s'a odihnit puțin și a luat-o înapoi spre casa lui.

Din ziua aceea a început să muncească cu dragoste la el și la alții, streini din sat, și în puțin timp casa lui era îmbelșugată, curtea lui plină de găini, găște, rațe, podul lui plin de grâu și cucuruz, cu un cuvânt avea de toate. Muncea din zori și până'n noapte și rodul muncii lui se arată acum.

Într'o zi din podul casei lui coborâ pe aceeași scară pe care se urcase el când voise să fugă în lume, o arătare din alte lumi, o hârcă bătrână învelită în niște zdrențe și slabă, de-ți venea milă dacă o priveai. Se apropie de Ion și-i zise:

— Ioane, iată acum ai scăpat de mine, dar ține minte, că atunci, când te vei opri din muncă ta, iarăși voi veni la tine, că eu viu nechemată la cei leneși, cărora le place lenevia, în timp ce alții muncesc din greu. Și a plecat sărăcia dela Ion, cărnă lumea nu i mai spunea Ion Sărăcul, ci Ion cel harnic.

Ion numai prin hârnice
A scăpat de sărăcie.

De vrea, fă și tu așa
Și tot bine-ți va umbla.

Ioan Ropcovel-Obreja

vapoare și 910 avioane dușmane, pe când Japonezii n'au pierdut decât foarte puține vase de luptă.

Di Churchill în Turcia

Di primministru al Angliei Winston Churchill a făcut în zilele de 30 și 31 Ianuarie, o vizită la Adana, la granița de miazăzi a Turciei, unde s'a întâlnit cu dl Ismet Inonu, președintele Turciei. Se înțelege că la această întâlnire au fost de față, și de o parte și de alta, mai mulți politicieni și militari. S'a ajuns — așa spune comunicatul oficial — la o înțelegere deplină asupra felului în care Anglia și Statele Unite vor ajuta Turcia, ca să se poată apăra în caz că ar fi atacată. S'au schimbat apoi telegrame de felicitare între capii acestor state.

S'a schimbat guvernul italian

Di Mussolini și-a schimbat guvernul. Cetitorii noștri cunosc mai bine dintre miniștrii italieni pe ministrul de externe contele Ciano, ginerele ducelui Mussolini. Ei bine, și dl Ciano a abzis, iară în locul lui a rămas ministru de externe socrul său, ducele Mussolini. Guvernul a fost schimbat, pentruca să aibă în mână întreagă puterea însuși ducele Mussolini, luându-și întreagă răspunderea și reținând 6 ministere.

In Apus și în Africa

În săptămâna aceasta avioanele engleze au bombardat mai multe orașe din Germania. Tot avioane engleze au bombardat, în cursul acestei săptămâni câteva orașe italiene.

Avioanele germane la rândul lor au bombardat orașele engleze.

Războiul din Răsăritul îndepărtat

Războiul care se poartă acum în mările Răsăritului îndepărtat se apropie tot mai mult de Australia. Sunt acum lupte de vapoare și avioane în mările din jurul insulelor Solomon.

Sabmarinele japoneze merg însă mai departe și atacă de multe ori porturile americane și chiar coastele australiene.

După cum spun unii militari australieni, războiul acesta primejduiește și Australia.

Când scrieți ori trimiteți bani, arătați-ne totdeauna și neapărat și Nr. din stânga făcând, cu care vă merge gazeta. Astfel nu putem rezolvi scrisorile D. Voastre.

Un preot jertfelnic

Zilele trecute am primit o frumoasă scrisoare de mulțumită pe care o publicăm cu drag. Iată-o:

Oonorată Redacție,

Eu subsemnatul rog Onorata Redacție, să tipărească laudabila faptă a unui preot bătrân pensionat, anume Melinte Pop, care, după 43 ani de preoție în comuna Oroș, a eșit la pensie și s'a mutat pe hotarul comunei Band care a mai rămas la România și s'a obligat singur, de bună voie, să servească în trei capele sfânta liturghie nouă credincioșilor care am rămas fără biserică, că granița ne-a despărțit de biserică mamă.

Văzând că am rămas izolați, s'a obligat să servească de bună voie, fără plată, și ne-a servit un an și șapte luni, în trei cătune, pe orice vreme, rea sau bună, ploie sau viscol, noroi ori zăpadă, n'a dat îndărăpt, fără tot înainte. În fiecare Duminică și sârbătoare mergea pe jos șeasa kilometri, orice vreme s'ar fi întâmpnat, și la bolnavi noaptea și la înmormântări și împreună cu Gheorghe Cozma, cantorul bisericesc, om aproape de 60 de ani, tot fără plată. Nimic nu ne-a cerut nici dânsul, fără noi credincioșii i-am oferit câte o merță de bucate la toamna 1943 pentru binefacerile cele mărețe.

Și domnul Părinte Melinte Pop și acum, împreună cu domnul Părinte Codarcea, ne vine la slujbă în fiecare Duminică, măcar că este bătrân, aproape de 80 de ani, și ne predică cuvântul lui Dumnezeu atât că mai frumos nu se poate și arată la popor calea mântuirii din Sfânta Scriptură. Domnia Sa arată că cuvântul lui Dumnezeu se poate vesti și fără plată, iară credincioșii, noi care ne-a servit cu credință, suntem datori să-i mulțumim din tot sufletul și iară să mulțumim. Dar suntem slabi și nu putem atâta cât merită pentru binefacerile cele mari, că a purtat de grije la 670 de suflete care am rămas fără biserică și fără preot.

Noi credincioși din trei cătune, care am rămas orfani de Biserică, când granița ne-a despărțit de frații noștri, am rămas ca puii fără cloșcă și dl Părinte Melinte Pop, văzând necazul, ne-a luat sub aripile sale și ne-a apărat de ispita satanii. Și pentru această mare binefacere rugăm Onorata Redacție a foii „Unirea Poporului”, să tipărească la foaie această mulțumită a credincioșilor din Bandul Românesc, că nu știm cum să-i mulțumim, fără li dorim atâta, ca atunci când va fi chemat de Cel prea înalt, să i facă parte cu toți dreptii și la judecată să nu meargă, ci să treacă în viața de veci.

Atâta i mulțumimă noastră unui preot, care a alergat din cătun în cătun, cu cărțile și cu ornatele

Bucurie spirituală

Sfântul Apostol Pavel scrie creștinilor din Corint, că celce își căsătorește fiica bine face, dar celce nu o căsătorește (ci o închină lui Dumnezeu) și mai bine face. Femeia măritată are griji lumești, pe când fecioara consacrată Domnului, se gândește la Dumnezeu. Pentru ea nu există griji pământești. Toată grija cea lumească o lasă și trăiește pentru Dumnezeu și pentru Biserică Sa. Devine mireasă a lui Hristos și în liniștea tainică a chiliei sale înalță muniți de rugăciune către Cel Atotputernic, pentru sufletul ei și pentru sufletele noastre.

Din vremile cele mai vechi Sfânta Biserică a întemeiat mănăstiri, în cari fecioare nevinovate trăiesc după chipul ingeresc. Din munca lor de fiecare clipă se înalță spitale și așezăminte de creștere a copiilor. În acele așezăminte miresele lui Hristos muncesc din straja dimineții până în noapte. Ce bucurie deosebită avem, oricâteori auzim că fecioare nevinovate simt în ele chemare sfântă pentru călugărie! E și mai mare bucuria noastră când auzim că ele sunt chemate în fața Sfântului Altar spre a depune voturile călugărești.

Astfel de bucurie spirituală am avut la Blaj în 2 Februarie, la întâmpinarea Domnului. Când Biserică ne amintea bucuria bătrânului Simeon că vede „mântuirea pe care ai gătit-o înaintea tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor”, când Maica Domnului avea un moment de bucurie spirituală — la bisericuța de lângă Institutul Reconștinței luau asupra lor chipul ingeresc tinere doritoare de desăvârșire. Bisericuța era ticsită de oameni, dornici de astfel de sârbări. La orele 8 se sece I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, locepe S. Liturghie arhierescă. Răspunsurile au fost date de corul teologilor din Blaj. În decursul Sfintei Liturghii au fost învesmântate 25 de tinere, iar 15 au depus voturile vremelnice.

Frumoasă și dăvioasă e rânduiala depunerii voturilor călugărești. Mare era bucuria spirituală a tuturor acelora cari erau de față. Zi de zi călugărițele se roagă cu cărnice pentru chemări sfinte în Congregația Maicii Domnului. Bonul Dumnezeu a ascultat ruga lor și iată că cea dintâi

în mână, și n'a luat seamă la osteneală. Pentru aceasta ne rugăm Onorată Redacție, să tipărească în „Unirea Poporului” dela Blaj să știe toată lumea catolică, ce poate face un preot harnic.

Band, la 31 Ian. 1943,

COSTIN TODERAȘ
Bandu-Românesc
jud. Cluj-Torda

congregație românească are la mal multe mirese ale lui Cristos cari acolo, unde vor fi trimise vor lucra cu tot elanul sufletelor pentru Biserică. Cu răbdare mare vor alina suferințele celor ce zac în spitale și vor conduce la Cristos sufletele tineretului de școlile ce le sunt încredințate.

La bucuria spirituală dela bisericuța Institutului Reconștinței au fost de față și trei călugărițe ortodoxe dela Sibiu. Ne pare nespus de bine, oricâteori avem prilejul să însemnăm astfel de fapte. Cristos a întemeiat o biserică și vrea o turmă și un păstor. Ca să ajungem la această unire pe care o doresc toate sufletele creștine, trebuie să ne creștănim mai bine, să ne iubim și, la spiritul larg al dragostei creștine, să luptăm pentru ceea ce vrea Mântuitorul: o turmă și un păstor. Pentru unirea bisericilor călugărițele pot face foarte mult. În Italia o călugăriță — Sora Gabriela — și a închinat toată viața unirii bisericilor. În chilii care să mănăstirească s'a rugat neîncetat „ca toți să fie uniți precum vrea Mântuitorul. Frumoasa prăznică spirituală dela întâmpinarea Domnului înseamnă o dată importantă în mersul tinerei Congregații, condusă de Preacuvioasa Clementina Popoviciu.

Sora Lilliana

Fondul zeciuiei și alte lucruri bune la Certeghe Munții Apuseni

— Dacă Dumnezeu e cu noi împotriva noastră nu poate să nimene. În parohia Certeghe, din Munții Apuseni, la îndemnul I. P. S. S. Dr. V. Tr. Frențiu de pastorală de Crăciun, credincioșii au constituit „fondul zeciuiei” pentru Biserică. La primul apel al preotului Octavian Butur, s'au înscris 30 familii. Inscriserile continuă. Până azi s'au înscris mai mult de jumătate din numărul familiilor. Notăm că în afară de preot, care a subscris pe anul acesta 4000 Lei și 30% din stola, a subscris Traian Haiduc, cititorul gazetei noastre, pădurar la stat și președintele Agrului local, suma de 4500 Lei și încă 10% din toate venitele sale.

Tot creștinul e obligat să dea lui Dumnezeu ce e a lui Dumnezeu.

— Tot în parohia Certeghe, pătr. Oct. Butur a deschis cursuri de învățătură creștinească (religioasă) pentru întreg tineretul. Cursurile se țin în Viazera după amiază pentru fete și Duminică după amiez pentru feciori. Sunt 72 fete și 73 feciori ce urmează aceste cursuri cari se țin în biserică. Notarul comunei, dl O. Gîrudean, este un prețios și neobosit colaborator. Toți tinerii sunt obligați să participe la instrucția

religioasă, ce se face gratuit, și vor plăti pedepse grele cei ce nu vor merge la învățătură. Pedepsește și biserica, căci dacă nu știi religie, nu vei primi sf. Taine, și legea civilă pedepsește cu măsurile ei. — Domnul binecuvintează toate, căci prin toate noi pe Domnul îl mărim.

„Crucea Roșie“ din Blaj

În ziua de 23 Ianuarie 1943 s'a ținut adunarea generală a Societății Naționale de Cruce Roșie, Filiala Blaj.

Au luat parte un mare număr de membre, șefii autorităților locale, civile și militare. S'au discutat rapoartele asupra activității anuale a comitetului.

Adunarea generală a luat la cunoștință următoarele: Cantina a funcționat în 5 rânduri servindu-se 1865 porții de ceai, consumându-se 590 gr. ceai, 85 kgr zahăr, 24 lă-măi, 5 1/2 kgr. rom, 150 kgr. pâine, 40 kgr. macaroane, 12 kgr. brânză și 26 000 țigări, servindu-se în total 200 refugiați, 575 recruci și 1170 soldați.

S'au imprumutat efecte de pat elevilor refugiați contra garanții On. Direcțiunii 19 pături, 14 cearceafuri, 43 fețe de pernă, 21 perne, 17 saltele și 43 ștergere.

S'au imprumutat spitalului Z. I. 107 din Târnăveni: 168 saltele, 20 pături, 800 fețe de pernă, 470 cearceafuri, 300 cămăși de z', 250 indispensabile, 68 papuci de lemn, 1000 prosoape. Veselă: 398 căni a jum. de litru, 5 căni a 3 litri, 2 oale a 50 litri, 1 oală a 12 litri, 1 cratiță a 50 litri, 2 cratițe a 20 litri, 249 farfurii adânci, 100 linguri de supă, 1 mașină de măcinat carne, 7 găleți de apă (4 emailate, 3 zinc).

S'au expediat pe front 567 colete în greutate de 3000 kgr. S'au expediat 158 telegrame și scrisori.

S'a constatat că penfriu viitoarea activitate ce se conturează, cât și pentru a da posibilitatea și altor membre să activeze în cadrele comitetului, este necesară o schimbare a acestui comitet. Comitetul, pentru a lăsa deplină libertate plenului, cât și pentru a evita anumite suspiciuni, a demisionat în întregime.

S'a ales următorul comitet: Președintă: Dna Dr. Viorica Fulicea, vice-președinte: Dna Dr. Anastasia Pop, Dna Prefect Pop, Dna dir. Emilia Hopârceanu, Dna Ing. Veturia Hossu. Secretară: Dna prof. Aurora Tămășiu. Casieră: Dnoara Prof. Veturia Fulicea. Membre în comitet: Dna Dr. Eliza Bănu, Dna Elena Bărbănteanu, Dna Bărbulescu M., Dna Livia prof. Cherebetiu, Dna Anuța prof. Comșa, Dna Valeria Dr. Denislee, Dna Tina Col. Fărcaș, Dna M. Faltin, Dna prof. Maria Jacodi, Dna Maria insp. Lupeanu, Dna Lucia ing. Trămbițaș, Dr. Prof. Victoria Urzică, Dna Aurelia pretor Micu, Dna Lucia adv. Moldovan, Dna Gruia insp. Nan, Dna Ioselina Radeș, Dna Eugenia dir. Suci, Dna prof. Elvira Dr. Suci.

O frumoasă recunoștință

Publicăm această scrisoare primită de la un distins preot al nostru cu prilejul jubileului de 25 ani al „Unirii Poporului“:

Dragă Părinte Iuliu!

Înțelegând greutățile cu care luptă Biserica Poporului în pragul jubileului său de 25 ani, am rugat pe Prea On. Elle Magda protopopul meu, ca din salariul meu de pe luna Ianuarie să vă predele suma de 2000 Lei drept ajutor.

Mărturisesc că o fac aceasta acum cu ocazia promovării mele de protopop onorar, deoarece Grăunțele Suferitești ale Fraților Tale, plămădite apoi în hrana carii au dat viață sufletescă bunilor mei credincioși, au contribuit în mare parte la aceasta promovare a mea.

Doresc „Unirii Poporului“ viață lungă și prosperare, iar Frații Tale sănătate. Să o poști conduce.

Sântimbru, la 3 Febr. 1943.

Liviu Dumitrean
paroh

Știrile săptămânii

Calendarele abonaților în regulă cu abonamentul abia acum începem a le trimite. Deci Vă rugăm să fiți cu răbdare. Nu putem răzbi, deși lucrăm și și noaptea 4 inși.

Prieteni noștri! Să nu uitați nici un om că în seri lungi de iarnă cei mai buni prieteni ai noștri sunt cărțile bune. Să citim mai ales cărți creștinești! Ele trebuie să fie mereu sfătuitoarele noastre, fie că suntem acasă, fie că plecăm departe, în alte părți.

O foaie religioasă. La Bacău apare sub îngrijirea Părintelui Iosif Talmăcel revista religioasă „Aurora Franciscană“. — A pășit în al cincisprezecelea an de apariție. Ii urăm viață lungă, căci scrie întotdeauna lucruri foarte foarte frumoase; învățături creștinești. Se adresează mai ales tertiilor și tertiarelor, dar poate fi citită cu mult folos de orice creștin.

Proroci mincinoși. Sfânta Scriptură ne învață, să ne ferim de profeti mincinoși. Azi sunt mulți profeti mincinoși. Să ne ferim de ei! Noi avem încredere în Dumnezeu și dacă Dumnezeu e cu noi, cine e contra noastră!

Alte ajutoare la gazetă am mai primit de la abonați: Achim Prișcă Șoroștin lei 28, Nemeș Ștefan Șoroca lei 240, Marin Tohăncan Lebliu lei 100, Montean Achim Bratei lei 50, Letiția Stoica Petroman lei 100, R. Cucerzan Uioara de sus lei 20, Popovici Nicolae Benești lei 118, Căndea Constantin Benești lei 118, Silviu Pauleti Aiud lei 40, Romul Fărcașiu Budinți lei 100, Oficial Parohial Budinți lei 160, Nicolae Ilie Secula lei 40, Vinolea Petru Hunedoara lei 240, Zăiți Gheorghe Piatra Neamț lei 240, Barna I. Leonida Timișoara lei 40, Toader Chiluțiu Șarmaș lei 50.

Păcat greu. O femeie din Lipova, Maria Geogoeș a avortat cu voia un copil. Urmarea nelegiuirii ei a fost că a murit în chinuri mari. Urât e păcatul ei, căci cine face un avort, ucide un suflet.

Dela București. Aflăm cu bucurie că studenții uniți dela București țin ședințe, în cari se rodesc conferințe despre adevăra-

rile credinței noastre. Grupați în ASTRU (Asociația Generală a Studenților Români-Uniți) tinerii noștri devin și fii devotați ai Bisericii.

Călduri mari în Argentina. Pe când la noi e ger de crapă pietrele, în Argentina e căldură foarte mare. Acolo e vară și s'a abătut un val puternic de căldură și de secetă mare.

Ard 50.000 hectare de pădure. Pădurile din Munții Cordilieri dela granița dintre Argentina și Chili au fost năpădite de un foc groznic. În ultimele zile în parcul național Lanin flăcările s'au întins peste o suprafață de 100 kilometri pătrați. Un alt foc mai la sud a cuprins îndosebi pădurile tinere. Printre altele au fost distruși chiparois, araucaria și alți arbori care se găsesc numai în regiunea Cordilierilor pe o întindere de 50 000 hectare. Armata și jandarmeria lucrează la înăbușirea focului, a cărui cauză nu se cunoaște până în prezent.

S'a prins un delfin de 1800 kgr. La coasta spaniolă a Marii Mediterane s'a prins la Alporia un delfin viu, cu greutatea de 1800 kgr. Animalul acesta neobișnuit de mare a fost transportat la Madrid, pentru a fi expus la muzeu.

Câți meteori și meteorizi cad zilnic? Conform calculului astronomice cad în fiecare oră 400 000, deci într-o singură zi cam 10 milioane de meteori și meteorizi pe pământ.

Cercul Bănătenilor la București. Zilele trecute s'a făcut la București primirea dlui consilier ministerial Dr. Aurel Cosma ca membru fondator al Cercului Bănătenilor la București. Au luat parte la această ședință festivă toți membrii comitetului, în frunte cu dl președinte Dr. P. Nemoianu, fost ministru. Dl Dr. Aurel Cosma a făcut cu acest prilej o importantă donație pentru zidirea unei case bănățene la București.

Ajutor la gazetă am primit de la 44 abonați din parohia Bărbănteni de sus jud. Hunedoara, păstorită de Păr. Ioan Butnariu, câte 40 lei dela fiecare, deci total 1760 lei. Mai rar un dar atât de frumos! Iată, ce e în stare să facă un preot cu dragoste pentru presa bună!

† Dr. Eugen Solomon. Luni 1 Februarie, a murit la Blaj Dr. Eugen Solomon, medic de circumscripție în pensie, în vârstă de 76 ani. A fost un medic bun și milostiv, care pe mulți oameni săraci i-a vindecat în cinste. În mormântare i s'a făcut miercuri slujind Păr. canonic Iuliu Maior, Păr. protopop Iuliu Busoiu al Blajului și Păr. ieromonah Vasile Cristea parohul al doilea dela

Blaj. A predicat Păr. Iuliu Maior. La prohod a luat parte și Excelența Sa Episcopul Dr. Valeriu Traian Frențiu, însoțit de Ilustritatea sa Vicarul General Dr. Victor Macaveiu. Veșnică să-i fie pomenirea!

Greșală de îndreptat. Foia din numărul trecut intitulată: „Ionită, acasă“ e scrisă de Petrea Dascălul, ceea ce a rămas din greșală afară. — În numărul 33 din 16 August 1942 pagina 3 s'a publicat poezia: „Mărimu-te pe Tine“, iar în Nr. 1 din 1943 poezia: „Razim sfânt“. Amândouă aceste poezii sunt scrise de fapt de Iacob Suci din Valea Largă, și nu de Georgică Rusu din Șaulia, cum s'a tipărit din greșală. Rugăm pe iubii noștri cetitori, să binevoiască a lua spre știre aceste greșeli.

„Lumea și Țara“. A împlinit 20 de ani de viață foaia „Lumea și Țara“ de sub conducerea iscusitului scriitor dl Sebastian Bornemisa. Până la 1 Septembrie 1940 apărea la Cluj. După refugiu își continuă trudnica muncă de îndrumător ciuit al satelor, tipărindu-se la București. Dorim confratei noastre muncă rodnică și pe mai departe.

Sfânta Unire la Lugoj. În 25 Ianuarie s'au împlinit 107 ani dela binecuvântarea celei dinfăi capele române unite la Lugoj. Primul preot a fost Ștefan Bercean. În fiecare an la 25 Ianuarie se face parastas pentru preotul Bercean și cei împreună cu dânsul ostentori pentru începuturile Sfintei Uniri la Lugoj. De atunci Bunul Dumnezeu a revărsat multe daruri asupra așezămintelor bisericesti din acel oraș bănățean. Să ne rugăm pentru buna sporire spirituală a așezămintelor bisericesti.

O, Maică Fecioară Marie
Grăbește Tu timpul să vie
O singură turmă să fie,
Ș'un singur Păstor pe vecie.

Cine a descoperit chibritele? Azi credem că nimic nu e mai simplu decât un chibrit, și totuși foarte târziu au ajuns oamenii să poată face chibrite. Pe la 1680 au preparat un fel de pucioasă cu fostor, care se aprindea foarte ușor. Chibritele așa cum le avem azi sunt abia de 100 de ani. Un student german Krammerer fiind arestat acum o sută de ani a pregătit în închisoare niște chibrite. Erau primele chibrite. Studentul era arestat din motive politice. Directorul închisorii îl aprecia și îi dădea voie să studieze. După ce a scăpat din închisoare s'a dus la Frankfurt și a început să fabrice chibrite. Adunarea orașului i-a interzis să mai facă și i-a distrus instalațiile.

Petrolul. În Monitorul Oficial a apărut legea prin care se spune că petrolul se vinde cu 10 lei kgr. (litru).

Cât costă o corabie de război

Oetim mereu că au fost cufundate atâtea și atâtea vase de război. Ei bine, știți cât costă astăzi un vas de război? Nu mai puțin de 12 miliarde Lei, presupunând că are 40—50 mii de tone (o tonă = 1000 kg.)

Fierul și pământul ca leac

La anemie (sărăcie de sânge) se dă fierul ca leac și ca mijloc de întărire. Fierul se zdrobește mai altfel decât fărina de O, apoi se amestecă cu platină și astfel se dă bolnavilor. Tot asemenea se folosește și pământul ca leac, și anume se pune pe piele, ca să scoată fierbințeala ori durerea; se folosește însă și luat pe gură, adică mâncat, însă numai cu știerea medicului, că altfel poate fi vătămător.

Cei mai bătrâni gemeni din lume

trăiesc în Danemarca, pe insula Fünen. Această pereche de gemeni sunt două surori, cari

sunt acuma de 97 de ani, deși pe acolo nu prea trăiesc oamenii mult.

Poșta gazetei

Of. par. Ostrov. Abonamentul s'a început în Oct. 1941 câte 5 ex. la săptămână primind Lei 375, de-atunci însă nu am mai primit nici un ban. Din Lei 375 s'au trecut pe 1941 Lei 225 și Lei 150 pe 1942. Pe anul 1942 mai sunt de achitat Lei 850.

Preot Ioan Cișmașiu Boz. Este adevărat că ab. Hila N. a trimis în 19 Ian. 1942 Lei 200, dar au fost trecuți pe anul 1941 Lei 175 și pe 1942 Lei 25, așa că pe anul 1942 mai are restanță Lei 175. Popa Gheorghe nu a trimis banii în anul trecut. A trimis în 4 Apr. 1941, Lei 150, cari s'at trecut pe anul 1940.

Nr. 12643 Axente Socol Berivoli Mari. Am primit 260 lei abonament

Vasile Ghirta, crâșnic. Lonea Primit Lei 200, al bonament pe 1942.

Oficiul Parohial Șiria i. Arad. Primit Lei 260 din care am repartizat 34 lei pt. o restanță pe 1942 și 260 pe 1943.

Ștefan Muntean Teiuș Nr. 148. Primit abonamentul pe 1943 pe 1943

Mărginean Albin Nr. 3746 Alba Iulia. Primit Lei 260, din care am repartizat: 175 pe 1942 iar 85 pe 1943.

Pr. Ioan Oros, Bradu. Abonații din Bradu au achitat până la 31 Dec. 1942. A fost o eroare că s'a publicat altfel la poșta gazetei.

Hățăgan Alecsă, Toloiu. Cărți din cari să învețe cantorii nu avem. «Tipicul» scris de Păr. Roșianu costă 180 Lei, pe cari trimite-i pe numele «Librăria Seminarială Blaj». Păr. profesor Celestin Cherebețiu a

pus glasurile pe note, dar deja nu mai sunt. Cursuri de cantori deocamdată nu avem, dar I. P. S. nostru Episcop Dr. V. Tr. Frențiu are de gând să [deschidă o școală de cantori.

Celor ce se plâng că nu primesc răspuns dela noile răspundem următoarele: Lucrăm 4 inși la Administrație la rezolvarea scrisorilor, dar nu le putem rîzbi pe toate, că până acuma am primit peste 400 scrisori, unele foarte încurcate, și trebuie vreme până le putem rezolvi pe toate. Și apoi scrisorile aceluia, cari nu ne scriu numărul sub care le merge gazeta, cel dela stînga adresei, le lăsăm mai pe urmă, rezolvând mai întâi ale celor cu numeri. Este deci în interesul tuturor cetitorilor noștri, să ne arete totdeauna și regulat numărul cu care le merge gazeta.

Vânzare de lemne

Biserica Română Unită din comuna Tătărlăua Jud. Târnava Mică are de vânzare 150 stînjini (format mare) lemne de foc de esență carpene și fag. Doritorii pot primi informațiuni în orice zi dela Oficiul Parohial sau Primăria comunei Tătărlăua.

Tătărlăua, 3 Februarie 1943

Preot, Curator primar,
Ioan Pența Vasile Hodărnău
14 (1-1)

Am deschis

Magazin de sticlărie porțelan și ceramică

revanzatorilor cu preț de engros, rugând sprijinul on. public din localitate și jur.

Căminul:
Ioan Miclea

12 (1-2) Blaj str. Simion Bărnuț Nr. 4

cumpărăm

Sămăntă de cânepă și Sămăntă de in

Ofertele se vor adresa

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negruțiu, Blaj
121 (9-16) Câmpul Libertății

Veți câștiga mult și ușor, Dacă cultivați cănoapă de fuior!

Cereți condițiunile de contract dela

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negruțiu, Blaj
122 (9-16) Câmpul Libertății

Nr. 600-1943

Concurs la ajutoare

Publicăm concurs, cu termenul de 10 Martie 1943, pentru împărțirea ajutoarelor arătate mai jos, destinate tinerilor cari studiază la diferite școli:

I. Din fundațiunea Alexandru Șterca Șuluțiu.

1. Șase (6) ajutoare de câte 12.000 lei, patru (4) ajutoare à 9000 lei, douăsprezece (12) ajutoare à 6000 lei, pentru tinerii cari studiază la facultățile de litere, drept, medicină, știință, la politehnică, academii comerciale și agricultură.

2. Douăsprezece (12) ajutoare à 3000 lei, pentru elevi de liceu din cursul superior.

3. Șasesprezece (16) ajutoare à 2000 lei, pentru elevi de liceu din cursul inferior.

La împărțirea ajutoarelor arătate mai sus, vor fi preferați consăngenii fundatorului, conform literelor fundamentale.

II. Din fund. Vancea Cassa arhidiecezană.

1. Două (2) ajutoare à 6000 lei, pentru tinerii cari studiază la Universități.

2. Două (2) ajutoare à 4000 lei, pentru tinerii cari studiază la Academii.

3. Zece (10) ajutoare à 2000 lei, pentru elevii cari studiază la liceul „Sf. Vasile” din Blaj.

4. Șasesprezece (16) ajutoare à 1200 lei, pentru elevii dela Școala Normală de învățători din Blaj.

5. Șase (6) ajutoare à 2000 lei, și două (2) ajutoare à 3000 lei, pentru eleve cari studiază la școlile secundare de fete din Blaj, având preferință ficele de preoți arhidiecezani.

6. Douăzeci (20) ajutoare à 1000 lei, pentru ucenicii de meserii.

III. Din fundațiunea Vancea aluminate.

Zece (10) ajutoare à 1500 lei pentru elevi sau eleve dela școlile secundare din Blaj, alumni ai internatelor de pe lângă respectivele școli.

Consăngenii fundatorului vor avea preferință la împărțirea ajutoarelor din fundațiunile „Vancea”, apoi „caeteris paribus” fiii preoților noștri arhidiecezani.

IV. Din fundațiunea Ion Micu Moldovan.

1. Cinci (5) ajutoare à 10.000 lei, tinerilor cari urmează Universitatea.

2. Douăsprezece (12) ajutoare à 2000 lei, pentru cei cari urmează școli secundare de orice categorie.

Consăngenii fundatorului au preferință.

V. Din fundațiunea Simion Pop Mateiu.

Patru (4) ajutoare à 2000 lei, tinerilor cari studiază la vre-o școală superioară; consăngenii având preferință.

VI. Din Fundațiunea Augustin Laday.

Cinci (5) ajutoare à 2000 Lei, cu preferință pentru tinerii cari se pregătesc pentru cariere industriale, comerciale, tehnice și agronomice.

VII. Din fundațiunea Alexă Bidlan.

Un (1) ajutor de 1000 lei, pentru consăngenii ai fundatorului, cari studiază la școală.

VIII. Din fundațiunea Crișan Boeriu.

Un (1) ajutor de 1000 lei pentru tinerii cari studiază la școală, consăngenii ai fundatorului.

IX. Din fundațiunea Ioan Muntean.

Un (1) ajutor de 1000 lei, pentru un elev dela școala normală de învățători din Blaj.

X. Din fundațiunea Internatului de fete.

Trei (3) ajutoare de câte 1000 lei destinate elevelor din Internat, având preferință ficele de preot.

XI. Din fundațiunea Maria Ianza.

Trei (3) ajutoare de câte 2000 lei, pentru elevi sau ucenici, având preferință consăngenii.

XII. Din fundațiunea Dr. Izidor Marcu.

Trei (3) ajutoare à 1000 lei, având preferință consăngenii fundatorului.

Din ajutoarele date din fundațiunile arhidiecezane enumerate mai sus, vor putea fi împărțite tinerii români uniți, cu purtare bună și progres la studii, cari n'au burse dela Stat, nici ajutoare în natură (locuință, întreținere).

Concurenții vor înainta cererile către Ordinariatul arhiepiscopesc român unit din Blaj, cel mai târziu până la data de 10 Martie 1943, însoțindu-le cu următoarele documente:

1. Certificat școlar 1941—1942, în copie autentică.

2. Extras de botez dela preot.

3. Certificat de frecvență pentru anul școlar în curs, în care să se facă mențiune că petentul nu este bursier al școlii și nu beneficiază nici de alte ajutoare în natură sau în bani. Elevii dela școlile secundare vor arăta și nota medie obținută la finea semestrului I 1942—43.

Intrucât certificatele nu vor cuprinde date, cari să arate că respectivul are ori nu are alte burse și ajutoare, cererile nu vor fi luate în considerare, deoarece dispozițiile în vigoare ne opresc să dăm ajutoare studenților și elevilor, cari primesc burse dela Stat.

4. Certificat despre starea materială a părinților.

5. Studenții universitari vor cere certificat dela parohul unde-și fac studiile, dovedind că în cursul anului au participat la serviciile divine în Dumineci și sărbători și s'au mărturisit și împărțit cel puțin la sf. Paști.

6. Pentru dovedirea consăngenității cu fundatorul, se vor anexa certificate dela oficiile parohiale, ori dela alte autorități, însoțindu-le cu schema genealogică din care să se vadă gradul de înrudire.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 3 Februarie 1943.